

[Kent Kirk]

gæld – en udlandsgæld, der skyldes, at man har bygget nogle meget, meget store fartøjer i udlandet, som skulle finansieres.

Mit synspunkt er, at de fartøjer, som var en strategisk investering, fordi man forventede, at man kunne få nogle fangstretigheder rundt omkring i verden og derfor ville have fartøjerne, kun blev bygget, fordi man gav de nødvendige garantier fra landskassens side. Derfor er min pointe, at hvis man havde været mere forsigtig med for det første den strategiske tænkning – som politikere for alt i verden skal holde sig fra, når det har noget med erhvervsøkonomi at gøre – og for det andet garantierne, så havde den udlandsgæld, som det færøske samfund i dag lider under, været væsentlig mindre.

Men jeg er også enig med hr. Breckmann i, at det selvfølgelig kun er den ene del af problemet. Det er også et spørgsmål, om man har bygget en for stor offentlig sektor op på Færøerne, som nu skal finansieres af skatteyderne. Det er noget af det, man også er nødt til at tage fat på.

Jeg kan sige til hr. Atli Dam, at det altså er umuligt at løbe fra ansvaret ved bare at henvise til nogle tal. Der er tale om en påvirkning af udviklingen på Færøerne, som man bevidst har søgt i en række år, og dér har den tidligere lagmand et meget, meget stort ansvar for, at det gik, som det gik.

Atli Dam (S):

Jeg ved ikke, hvorfor hr. Kent Kirk fortsætter med at få det til at se ud, som om jeg vil løbe fra mit ansvar. Det har jeg så sandelig ikke gjort. I og med at jeg har tænkt mig at stille op til det kommende valg, såfremt mit parti måtte ønske det, er der mulighed for at bedømme mig på mine politiske hensigter og gerninger.

Det vil nok være forkert at påstå, at denne forespørgsel fra fru Kirsten Jacobsen synes at fremkalde det helt store engagement i Folketinget. I hvert fald er det sådan, at de fleste ordførere finder det svært at finde på nye ting at sige om disse færøske problemer. Statsministeren synes på samme måde at finde tidspunktet en lille smule upassende, men har givet løfte om en senere debat og senere analyser.

Jeg tror personlig heller ikke, at spørgsmålet er affødt af en dybtfølt interesse for at medvir-

ke til en ændret udvikling på Færøerne hen imod mere normale økonomiske tilstande. Det er snarere et fortsat forsøg på at udvide den platform af useriøs, usaglig, urigtig og skadelig propaganda om et andet folk i riget, som forespørgeren har valgt at stå på.

Det er synd, for netop en debat, der bygger på dybtgående analyser, omfattende forhandlinger og hensigtsmæssige aftaler, kan bedre end noget andet rette de fejlbidder, der i den senere tid er opstået i mange danskeres bevidsthed vedrørende Færøerne.

Kunne man bruge en debat som denne til at skabe et sagligt niveau, ville det også medvirke til at skabe et grundlag for en genopretning af den færøske økonomi. Men jeg tror ikke, det er sådan et ærinde, forespørgerne er ude i, og det er synd for alle de gode viljer, som man har konstateret findes i dette Ting.

Jeg skal derfor spare Tingets medlemmer for en alt for lang og uværdig debat, ikke fordi der ikke er brug for en grundig debat, nu hvor vi kan se i bakspejlet, at en meget stor del af de beslutninger, aftaler og betingelser, som er opstillet i forbindelse med genopretningsbestræbelserne, har været tvivlsomme vedrørende rigtigheden, men som forespørgeren også var inde på, kunne denne debat have været gunstigere at have på et senere tidspunkt.

Jeg tror, man er nødt til at sige, at alt, hvad der kunne gå galt, nærmest er gået galt. Dette er efter min mening sket, fordi det nu engang ikke er muligt at lade et samfund administrere udefra af en administration, der ikke har den nødvendige indlevning i færøske forhold.

IMF-kuren mener jeg var et absolut fejlskud. Den var alt for skrap, den var urealistisk, den kunne slet ikke gennemføres og gjorde kun skaden værre.

Monopoliseringen af fiskeindustrien er ligeledes et fejlskud, måske ikke så meget, fordi vi nu kan se, at man på 2 måneder formåede at bruge halvdelen af egenkapitalen – det kan skyldes igangsætningsproblemer osv. og kan måske rettes op igen – men det er helt givet, at et, man kan næsten kalde det – for at bruge et Breckmannsk udtryk – privatkommunistisk system i vor tid, efter at Muren er faldet, aldrig kan komme til at fungere på Færøerne.

Kravene til fiskerflådens reduktion er også helt ude af trit med virkeligheden. Desværre er det sådan, at selv i Statsministeriets rådgiven-